

faldet for Personbeskatningens Vedkommende.

Venstres Medlemmer af Udvalget kan derfor tiltræde de Ændringsforslag, der er stillet til Lovforslagets Afsnit I A., B. og D. samt til Afsnit II.

Angaaende Lovforslagets Afsnit I. C. og de deri indeholdte Bestemmelser om Indkomstskat af kooperative Virksomheder ønsker Venstres Medlemmer at understrege, at vort Parti har kunnet tiltræde, at de nugældende Regler vedrørende de kooperative Virksomheders Skattepligt optages til Revision med det Formaal at skabe et mere rationelt Grundlag for denne Beskatning end det hidtil gældende.

Hvad den nu foreslaaede Form angaar, har Venstre som Parti ikke villet undlade at medvirke ved en Løsning af Spørgsmaalet, naar denne har vist sig at kunne samle et stort Flertal af Udvalgets Medlemmer.

Om Formen for Beskatningen af kooperative Virksomheder har der imidlertid inden for Kredsen af Venstres Udvalgsmedlemmer været divergerende Meninger, hvorfor Ændringsforslaget til dette Afsnit af Lovforslaget ikke er tiltraadt af samtlige Venstres Udvalgsmedlemmer.

Et *Mindretal* (O. Kier og Korsgaard) ønsker at gøre følgende Bemærkninger, dels til Lovforslaget, som det er forelagt, dels til Loven, som den bliver, naar de af Ministeren med Tilslutning af et stort Flertal stillede Ændringsforslag er vedtaget.

Mindretallet ønsker da først at understrege, at de stillede Ændringsforslag finansielt betyder, at det Beløb, som det forventes, at Skatten vil give, vil vokse med ca. 30 Millioner sammenlignet med, hvad der ventedes, at det forelagte Skattelovforslag vilde give.

Af Ministeren er der imidlertid i Udvalget givet en efter Mindretallets Skøn fyldestgørende Begrundelse for, at det vil være nødvendigt for 1940—41 at skaffe et meget stort Millionbeløb ud over, hvad det omhandlede Skattelovforslag selv i sin

ændrede Skikkelse vil give, og Mindretallet kan derfor efter Omstændighederne, men ikke uden Betænkelse og kun fordi man er i en Nødssituation, tiltræde, at den direkte Beskatning belastes som foreslaaet, men Mindretallet vil saa ogsaa mene, at den direkte Beskatning har naaet Grænsen for, hvad den kan bære, hvis ikke den Skade, den stærke Skatteudskrivning vil medføre specielt med Hensyn til Beskæftigelsen, skal overskygge, hvad der pengemæssigt kan naas ved yderligere Forhøjelse af Skatten.

Til hele Lovforslaget ønsker Mindretallet at udtale, at de stillede Ændringsforslag efter Mindretallets Mening i høj Grad forbedrer det forelagte Lovforslag.

Med Hensyn til de enkelte Afsnit ønsker Mindretallet at gøre nedenstaaende Bemærkninger.

ad den personlige Beskatning.

Mindretallet anser det for en Fordel, at den direkte Beskatning til Staten finder Udtryk gennem een Skat.

Mindretallet hilser med Tilfredshed, at der gives Ret til Fradrag af Skatten. I denne Ret ser Mindretallet et Værn imod, at den jævne Indtægt som Maksimum vil blive beskattet med mere end 50 pCt. af Indtægten uden Fradrag af Skat.

Et tilsvarende Værn haves imidlertid ikke for Indtægter, som varierer stærkt, og et saadant Værn synes Mindretallet, at Skatteyderen af denne Type har et rimeligt Krav paa, saa meget mere, som der kan konstrueres Eksempler paa, at Skatten af meget store Indtægter et enkelt Aar vil blive belastet med en Skat til Stat og Kommune, som overstiger Indtægten.

Mindretallet stiller derfor Underændringsforslag under Nr. 2 a., hvorefter den personlige Indkomstskat til Stat og Kommune ikke maa overstige 60 pCt. af Indkomsten uden Fradrag af Skatten.

Mindretallet hilser med Tilfredshed, at Tanken om at ændre Skatteskalaen efter Behov gennem en Vedtagelse paa Finansloven er opgivet.